

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

BROJ: 128 0 P 040840 24 Gž

Novi Travnik, 08.01.2025. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija: Davor Kelava, kao predsjednik vijeća, Senad Begović i Aida Pezer-Alić kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tužitelja: 1. P. G. iz J., ..., 2. Z. G. iz J., ..., 3. J. G. iz J., 4. C. S, rođ. G. iz J., svi zastupani po punomoćniku Draganu Dramcu, advokatu iz Jajca, H.V. Hrvatinića bb, protiv tuženih 1. A. G., ... A., 2. I. G., A., 3. J. G., A., svi zastupani po punomoćniku Ivici Dragunu, advokatu iz Bugojna, Nugle I 51 C, radi utvrđenja ništavosti ugovora o poklonu, vrijednost spora 31.000,00 KM rješavajući po žalbi tužitelja izjavljenoj na presudu Općinskog suda u Jajcu broj: 128 0 P 040840 23 P od 17.05.2024. godine, na sjednici vijeća održanoj 07.01.2025. godine donio je sljedeću:

PRESUDU

Žalba tužitelja se odbija kao neosnovana i presuda Općinskog suda u Jajcu broj: 128 0 P 040840 23 P od 17.05.2024. godine se potvrđuje.

Obrazloženje

Osporenom prvostepenom presudom odbijeni su tužitelji sa svojim tužbenim zahtjevom kojim je traženo da se utvrdi se da je ništav Ugovor o poklonu ovjeren u Općini Jajce, općinskoj upravi za društvene prihode br. 06-4-187/77 od 02.11.1977. godine, zaključen između J. G. i M. G. kao poklonodavaca i M. G. kao poklonoprimca i isti zbog ništavosti ne proizvodi nikakve pravne posljedice, te se stanje upisa u katastarskom operatu Općine Jajce vrati u stanje koje je bilo prije zaključenja Ugovora o poklonu odnosno koje je bilo prije 02.11.1977. godine. Istom presudom obavezani su tužitelji da tuženima solidarno nadoknade troškove parničnog postupka u iznosu od 5.874,00 KM.

Na ovu presudu žalbu su blagovremeno uložili tužitelji zbog povrede odredbi parničnog postupka, zbog pogrešno i nepotpunog utvrđenog činjeničnog stanja i zbog pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da ovaj sud žalbu uvaži i preinači prvostepenu presudu tako što će uvažiti tužbeni zahtjev tužitelja, te obavezati tužene na snošenje troškova postupka. U žalbi navode da je činjenica da je G. J. cijeli jedanaesti mjesec 1977. godine, sve do smrti bio smješten u Općoj bolnici Jajce (kada je zaključen navedeni ugovor), u kojoj je i umro, te koji nije napuštao bolnicu za vrijeme liječenja iz čega proizilazi da nije ni znao za postojanje navodno pisanog Ugovora o poklonu, te da je netko drugi u njegovo ime, i bez njegovog znanja, i to samo dan prije smrti dostavio prijavu o promjeni na zemljišta. Navodi da je prednik tuženih znao čitati i pisati za razliku od poklonodavca G. J., te da je isti stavio otisak kažiprsta prilikom prijave za promjenu na zemljištu koja je podnesena dan prije smrti poklonodavca tj. 27.11.1977. godine. Nadalje u žalbi analizira iskaze A. G.1, A. G.2, G. L. i M. S., te zaključuje da poklonodavac nije znao za zaključenje ugovora o darovanju te da nije ni došlo do darivanja predmetnih nekretnina. Navodi da je pogrešan zaključak suda da

je došlo do darovanja zbog same činjenice da su poklonodavac i poklonoprimac živjeli skupa u domaćinstvu, te da zajednica života između roditelja i djece u istom domaćinstvu nikada nisu predstavljale pravni osnov za prijenos vlasništva sa oca na sina, a za sud je navedena činjenica zajedničkog domaćinstva bila od krucijalne važnosti za donošenje odluke da je postojalo darovanje, zbog čega je i tužbeni zahtjev odbijen kao neosnovan. Također navodi da je prvostepeni sud pogrešno primijenio član 46. Zakona o prometu nekretnina (Sl. list SRBIH, br. 38/78), ali se ne poziva se na st. 2. navedene zakonske odredbe koja propisuje, Ugovori o prometu nepokretnosti, zaključeni u pisanoj formi prije stupanja na snagu ovog zakona, ako nisu izvršeni među strankama do stupanja na snagu ovog zakona, ostaju na snazi ako ugovarači izvrše ovjere potpisa na ugovoru u roku od 6 mjeseci od dana stupanja na snagu zakona. Na kraju navodi da osporena presuda nema razloga o pravno relevantnim činjenicama za rješenje ove pravne stvari, te da joj nedostaju jasni činjenični i pravni razlozi, i da tuženi nisu podnijeli protivtužbu kojim bi se utvrđivalo da je u nekoj drugoj formi zaključen ugovor o poklonu, zbog čega smatra da je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrđeno zbog čega je pogrešno primijenjeno i materijalno pravo.

U odgovoru na žalbu tuženi osporava sve žalbene navode tužitelja sa prijedlogom da se njihova žalba odbije kao neosnovana.

Nakon što je ispitao osporenu presudu u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti u smislu odredbe člana 221. Zakona o parničnom postupku (Sl. Novine F BiH, br. 53/03., 75/05, 19/06. i 98/16) ovaj sud zaključio je sljedeće:

Žalba je neosnovana.

Prvostepeni sud je na osnovu dokaza koje su stranke u toku postupka predložile i izvele, pravilno utvrdio sve relevantne činjenice, na koje je pravilno primijenio materijalno pravo, te je donio ispravnu odluku kada je odbio tužbeni zahtjev tužitelja.

Za svoju odluku prvostepeni sud je naveo jasne, potpune i logične razloge koji kao takvi proizilaze iz provedenih dokaza ocjenjenih na način kako to predviđa odredba člana 8. ZPP-a.

Neosnovani su žalbeni navodi tužitelja da je prvostepeni sud trebao usvojiti tužbeni zahtjev tužitelja, jer poklonodavac ni na koji način nije izrazio svoju volju da zaključi ugovor o poklonu od 17.11.1977. godine, te da je navedeni ugovor ništav. Naime, tužitelji i tuženi su pored predlaganja materijalnih dokaza izveli i dokaze saslušanja parničnih stranaka, a također su saslušani i svjedoci A. G., L. G. i M. S. na okolnost zaključenja ugovora o poklonu. Prilikom ocjene izvedenih dokaza prvostepeni sud je pravilno zaključio da iako predmetni Ugovor nije zaključen u zakonom propisanoj formi, da su ugovorene strane izvršile obaveze koje iz njega nastaju u cijelosti ili u pretežnom dijelu i da li navedeni ugovor o poklonu punovažan jer je u cijelosti izvršen. Naime, prvostepeni sud je na osnovu iskaza parničnih stranaka kao i saslušanih svjedoka pravilno utvrdio da su prije zaključenja spornog ugovora o poklonu prednik tuženih – M. G. skupa s roditeljima bio u posjedu spornih nekretnina koje su bile predmet ugovora o poklonu i prije zaključenja ugovora o poklonu jer je živio u domaćinstvu sa roditeljima J. i M., da je i nakon zaključenja ugovora o poklonu od 02.11.1977. godine kojim su mu J. i M. poklonili sporne nekretnine i dalje bio u posjedu

istih, te da su J. i M. kao poklonodavci do svoje smrti živjeli sa poklonoprincipem M. G. Također su i saslušani svjedoci A. G., L. G. i M. S. izjavili da su poklonodavci J. i M. poklonili sporne nekretnine poklonodavcu M. G., te da je M. G. iste posjedovao i plaćao porez na poklonjene nekretnine, te je u takvoj situaciji pravilno zaključio prvostepeni sud da je na osnovu ugovora o poklonu prednik tužitelja stupio u posjed predmetnih nekretnina koje je neprestano uživao do svoje smrti nakon čega su tuženi nastavili koristiti iste. Žalbeni navodi tužitelja da je G. J. u 11-om mjesecu 1977. godine bio u bolnici u Jajcu i da shodno tome nije mogao zaključiti ugovor o poklonu su neosnovani. Naime, tužitelj nije ni na koji način dokazao (član 126. ZPP-a) da je poklonodavac G. J. prilikom boravka u bolnici (gdje je i umro) bio u takvom stanju da nije mogao izraziti svoju volju da G. M. pokloni svoje nekretnine, te su tvrdnje tužitelja da nije zaključen ugovor o poklonu (koji je nesporno u cijelosti proveden) i prema ocjeni ovog suda neosnovane. Tužitelj je bezuspješno svoju interpretaciju izvedenih dokaza i pokušao suprostaviti interpretaciji dokaza koju je izvršio prvostepeni sud, ali prema ocjeni ovog suda tužitelji nisu uspjeli dokazati da ugovor o poklonu nije zaključen a pogotovo da nije u cijelosti proveden, te su ovi njihovi žalbeni navodi neosnovani. Također neosnovani su i žalbeni navodi tužitelja da je prvostepeni sud pogrešno primijenio odredbu član 46. Zakona o prometu nekretnina, jer sud nije imao u vidu stav 2 navedene odredbe. Naime, u ovom konkretnom slučaju se ne može primijeniti odredba člana 46. st. 2. navedenog Zakona budući da iako ugovorne strane nisu potpisale sporni ugovor isti je punovažan, jer su ugovorne strane izvršile u cjelini obaveze iz ugovora (odredba stava 2 se odnosi na situaciju kada ugovor nije izvršen) odnosno nekretnine su predate u posjed poklonoprincipu, a koji je i prije zaključenja ugovora o poklonu bio u posjedu istih nekretnina jer je živio u domaćinstvu sa poklonoprincipima.

Ostale žalbene navode tužitelja ovaj sud nije posebno cijenio iz razloga propisanih članom 231. Zakona o parničnom postupku.

Na osnovu iznesenog a u smislu odredbe člana 226. ZPP-a valjalo je odlučiti kao u izreci ove presude.

Predsjednik vijeća
Davor Kelava